YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

5 päivänä lokakuuta 2006 *

Asiassa C-100/05,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Gerechtshof te Amsterdam (Alankomaat) on esittänyt 18.2.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.2.2005, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

ASM Lithography BV

vastaan

Inspecteur van de Belastingdienst-Douane Zuid/kantoor Roermond,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit J. Malenovský, J.-P. Puissochet, U. Lõhmus (esittelevä tuomari) ja A. Ó Caoimh,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

julkisasiamies: M. Poiares Maduro,
kirjaaja: hallintovirkamies K. Sztranc,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 12.1.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– ASM Lithography BV, edustajinaan belastingadviseur E. H. Mennes ja belastingadviseur L. E. C. Kanters,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään H. G. Sevenster, M. de Mol ja M. de Grave,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään J. Hottiaux, avustajanaan advocaat F. Tuytschaever,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi) 121 artiklan 1 alakohdan, 122 artiklan c alakohdan ja 236 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty oikeudenkäynnissä, jossa vastakkain ovat ASM Lithography BV (jäljempänä ASM Lithography) ja Inspecteur van de Belastingdienst-Douane Zuid/kantoor Roermond (jäljempänä Inspecteur) ja joka koskee hakemusta sellaisten tullien palauttamiseksi, jotka koskevat lokakuun 1998 ja heinäkuun 2000 välisenä aikana vapaaseen liikkeeseen luovutettuja tavaroita.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Tullikoodeksin 114 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Sisäisessä jalostusmenettelyssä seuraavia tavaroita voidaan käyttää yhteisön tullialueella yhden tai useamman jalostustoiminnon kohdistamiseksi niihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 115 artiklan soveltamista:

a) yhteisön tullialueelta jalostettuina tuotteina jälleenvietäviksi tarkoitetut muut kuin yhteisötavarat, jolloin näihin ei sovelleta tuontitulleja eikä kauppapoliittisia toimenpiteitä;

b) – –

2. Seuraavilla ilmaisuilla tarkoitetaan:

a) 'suspensiojärjestelmällä' 1 kohdan a alakohdan mukaista sisäistä jalostusmenettelyä;

– –

d) 'jalostetuilla tuotteilla' kaikkia jalostustoiminnoissa saatavia tuotteita;

_ _"

4 Tullikoodeksin 121 artiklan 1 alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Jollei 122 artiklasta muuta johdu, mahdollisesti syntyvän tullivelan määrä on määritettävä niillä tullin määräytymisperusteilla, joita voidaan soveltaa tuontitavaroihin sinä ajankohtana, jona ilmoitus näiden tavaroiden asettamisesta sisäiseen jalostusmenettelyyn vastaanotetaan."

5 Tullikoodeksin 122 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Poiketen siitä, mitä 121 artiklassa säädetään, jalostettuihin tuotteisiin:

a) sovelletaan niihin soveltuvia tuontitulleja, jos

– ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen ja ne sisältyvät komiteamenettelyä noudattaen hyväksyttyyn luetteloon, ja siltä osin kuin ne suhteessa vastaavat maasta vietyjä luetteloon sisältymättömiä tuotteita. Luvanhaltija voi kuitenkin pyytää näistä tuotteista kannettavan tullin määrittämistä 121 artiklassa vahvistetuin edellytyksin,

– niistä kannetaan yhteisessä maatalouspolitiikassa vahvistettuja maksuja ja komiteamenettelyä noudattaen annetut säännökset edellyttävät sitä;

b) sovelletaan kyseisessä tullimenettelyssä sovellettavien taikka vapaa-alueita tai vapaavarastoja koskevien säännösten mukaisesti määritettyjä tuontitulleja, jos jalostetut tuotteet on asetettu suspensiomenettelyyn taikka siirretty vapaa-alueelle tai vapaavarastoon

Kuitenkin:

– asianomainen voi pyytää tullin määrittämistä 121 artiklan mukaisesti,

– kannettavien tuontitullien määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin 121 artiklan mukaisesti määritetty määrä, jos jalostetuille tuotteille on osoitettu muu edellä tarkoitettu tulliselvitysmuoto kuin valmistus tullivalvonnassa;

c) voidaan soveltaa tullin määrittämistä tullivalvonnassa tapahtuvassa valmistuksessa koskevia säännöksiä, jos tuontitavara olisi voitu asettaa tähän menettelyyn;

_ _"

6 Tullikoodeksin 130 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen menettelyssä voidaan käyttää muita kuin yhteisötavaroita tuontitullitta tai ilman kauppapoliittisia toimenpiteitä yhteisön tullialueella niiden lajia tai tilaa muuttavien toimintojen suorittamiseksi sekä luovuttaa näissä toiminnoissa saatavat tuotteet vapaaseen liikkeeseen asianmukaiset tuontitullit maksaen. Näitä tuotteita kutsutaan valmistetuiksi tuotteiksi."

7 Saman koodeksin 236 artiklassa todetaan seuraavaa:

"1. Tuonti- tai vientitullit on palautettava, jos todetaan, että niiden määrä niitä maksettaessa ei ole ollut lain mukainen tai että niiden määrä on kirjattu tileihin 220 artiklan 2 kohdan vastaisesti.

– –

Tulleja ei voida palauttaa tai peruuttaa, jos muun kuin lain mukaisen tullien määrän maksamiseen tai tileihin kirjaamiseen johtaneet seikat ovat johtuneet asianomaisen tietoisesta menettelystä.

2. Tuonti- tai vientitullit on palautettava taikka peruutettava hakemuksesta, joka on esitettävä kyseiselle tullitoimipaikalle kolmen vuoden kuluessa siitä päivästä, jona nämä tullit on annettu tiedoksi velalliselle.

_ _"

8 Informaatioteknologiatuotteiden tullien poistamisesta 24 päivänä maaliskuuta 1997 tehdyllä neuvoston päätöksellä 97/359/EY (EYVL L 155, s. 1) hyväksyttiin yhteisön puolesta sopimus informaatioteknologiatuotteiden kaupasta sekä sen toimeenpanoa koskeva tiedonanto. Mainitulla sopimuksella, jonka Maailman kauppajärjestön Singaporessa pidetyssä ensimmäisessä yleiskokouksessa 13.12.1996 hyväksytty informaatioteknologiatuotteiden kauppaa koskeva ministerien julistus liitteineen ja lisäyksineen muodostaa, pyrittiin konsolidoimaan ja poistamaan viimeistään 1.1.2000 lähtien eräiden informaatioteknologiatuotteiden tullit.

9 Ministerien julistuksen, jonka liitteessä kehotetaan osapuolia poistamaan tullit yksipuolisesti ennen 1.1.2000, jälkeen Euroopan unionin neuvosto antoi 3.11.1997 tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun asetuksen (ETY) N:o 2658/87 muuttamisesta sekä tiettyihin tietotekniikkatuotteisiin sovellettavien yhteisen tullitariffin tullien yksipuolisesta suspendoimisesta asetuksen (EY) N:o 2216/97 (EYVL L 305, s. 1).

10 Asetuksen N:o 2216/97 3 artiklalla lisättiin asetuksen N:o 2658/87 liitteen I toisen osan 3 sarakkeeseen eräitä CN-koodeja koskeva alaviite z, jossa todetaan seuraavaa:

"(z): [Tämän tullin kantaminen on suspendoitu yksipuolisesti määrittämättömäksi ajaksi]."? *

11 Asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2454/93 muuttamisesta 29.7.1998 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1677/98 (EYVL L 212, s. 18) lisättiin 2.7.1993 annetun komission asetuksen N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1) liitteessä 87 olevassa 1 sarakkeessa olevaan

* – Lainausta on korjattu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska asetuksen suomenkielinen versio on epätarkka.

luetteloon tavaroista, joihin voitiin soveltaa tullivalvonnassa tapahtuvaa valmistusta koskevaa menettelyä, eräitä mainitun liitteen 2 sarakkeessa säädettyjä elektronisia komponentteja, joista voidaan valmistaa informaatioteknologiatuotteita.

12 Asetuksen N:o 1677/98 liitteen III mukaisesti "seuraava kohta [lisättiin] liitteeseen 87:

	1 sarake	2 sarake
Järjestysnumero	Tavarat, joiden tullivalvonnassa tapahtuva valmistaminen on luvallista	Sallittu valmistus
'18	Elektroniset komponentit, osat, yhdistelmät (myös alayhdistelmät) ja materiaalit (myös muut kuin elektroniset), jotka ovat välttämättömiä valmistetun tuotteen elektroniselle suorituskyvylle.	Valmistus informaatioteknologiatuotteiksi, jotka kuuluvat: 1) – – 2) CN-alanimikkeeseen, josta säädetään neuvoston asetuksen (EY) N:o 2216/97 – – 1, 2 tai 3 artiklassa, [mikäli] tullit [on suspendoitu] yksipuolisesti luvan myöntämispäivänä. – –'"»

Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymykset

13 ASM Lithography kehittää ja valmistaa laitteita (wafer stepper), joita käytetään mikrosirujen valmistukseen informaatioteollisuudessa. Toimintansa puitteissa se ostaa yhteisöjen ulkopuolelta osittain koottuja komponentteja ja osia, joita käytetään

sekä wafer stepperien ja step- ja scan-järjestelmien valmistuksessa että myös ostajille toimitettuina osittain koottuina tuotteina tai varaosina.

14 ASM Lithography sai sisäisestä jalostusmenettelystä 16.7.1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1999/85 (EYVL L 188, s. 1), joka kumottiin tullikoodeksilla, nojalla 1.1.1988 lähtien toistaiseksi voimassa olevan luvan sisäiseen jalostukseen suspensiojärjestelmää käyttäen.

15 ASM Lithography myy osan jalostetuista tuotteista yhteisön ulkopuolelle. Sen on jätettävä säännöllisesti tulliviranomaisille hakemus tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä valmistamattomien tavaroiden ja vietyjen jalostettujen tuotteiden osalta.

16 Toinen osa jalostetuista tuotteista sekä muuttumattomana tuoduista tavaroista luovutetaan vapaaseen liikkeeseen. Koska kyse on informaatioteknologiatuotteista, valtaosaan niistä sovellettiin asetuksen N:o 2216/97 mukaista tullien suspensiomenettelyä. Elokuusta 1998 lähtien asetuksella N:o 1677/98 lisättiin elektroniset komponentit niiden tavaroiden joukkoon, joihin tullivalvonnassa tapahtuvaa valmistusta koskevaa menettelyä voitiin soveltaa.

17 Lokakuun 1998 ja heinäkuun 2000 välisenä aikana ASM Lithography toimitti vapaaseen liikkeeseen luovutetuista jalostetuista tuotteista kuukausittaisen yhteenvedon, johon sisältyi muun muassa tuotuja tavaroita koskeva lasku, sovellettu tariffi, määränpään hallinnolliset koodit, alkuperä ja lähtöpaikka, tullausarvo ja maksettavien tullien määrä.

18 ASM Lithography laski maksettavien tullien määrän tullikoodeksin 121 artiklan mukaisesti niillä tullin määräytymisperusteilla, joita voitiin soveltaa kyseisiin tavaroihin silloin, kun ne asetettiin sisäiseen jalostusmenettelyyn. Ennakkoratkaisumenettelyn aikana esitetyistä tiedoista ilmenee, että mikäli mainittu yhtiö olisi vaatinut tullikoodeksin 122 artiklan c alakohdan nojalla asetuksen N:o 2216/97 ja asetuksen N:o 1677/98 yhdistettyä soveltamista, kyseisten tullien laskeminen olisi perustunut jalostettujen tuotteiden tullin määräytymisperusteeseen ja ainoastaan 2–3 prosentista kyseessä olevista komponenteista olisi kannettu tulli ja 97–98 prosenttiin tuoduista tuotteista olisi sovellettu nollatariffia.

19 Inspecteur teki ASM Lithographyn esittämien yhteenvetojen perusteella maksupäätöksen, jossa todettiin, että "maksuvelvollisuus on syntynyt [tullikoodeksin] 204 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla, koska [sisäistä jalostusta] koskevaan lupaan perustuvasta vapautuksesta on luovuttu", ja että "tämä maksupäätös on luonteeltaan väliaikainen". Tullivelka määritettiin tullikoodeksin 121 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja se vastasi ASM Lithographyn kuukausittaisissa yhteenvedoissaan laskemia määriä.

20 Maksettuaan tullivelkansa ASM Lithography jätti Inspecteurille 26.4.2001 tullikoodeksin 236 artiklan mukaisen palauttamishakemuksen, joka koski koko tuontitullien määrää eli 2 105 393,20 Alankomaiden guldenia (NLG) (955 385,78 euroa) mutta joka kuitenkin hylättiin. Sittemmin tehty oikaisuvaatimus todettiin perusteettomaksi 2.5.2002 tehdyllä päätöksellä.

21 ASM Lithography nosti tämän jälkeen kanteen Gerechtshof te Amsterdamissa. Kyseinen tuomioistuin totesi, että ASM Lithography ei ole kyseessä olevien jalostettujen tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen yhteydessä nimenomaisesti pyytänyt, että näihin tuotteisiin sovelletaan tullikoodeksin 122 artiklan c alakohdan nojalla tullivalvonnassa tapahtuvaa valmistusta koskevia sääntöjä, ja että ASM Lithography on jättänyt hakemuksen mainitun menettelyn soveltamiseksi

vasta sen jälkeen kun tullikoodeksin 121 artiklan 1 kohdan nojalla oli tehty maksupäätös, jonka osalta ASM Lithography ei ollut esittänyt oikaisuvaatimusta.

22 Gerechtshof te Amsterdam pohtii kuitenkin, onko tullivelan laskenta kuvatun kaltaisessa tapauksessa suoritettava tullikoodeksin 121 artiklan 1 kohdan vai saman koodeksin 122 artiklan c alakohdan mukaisesti, ja se on tästä syystä päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko nyt kysymyksessä olevien kaltaisten jalostettujen tuotteiden osalta, jotka katsotaan luovutetuiksi vapaaseen liikkeeseen, tullivelka määritettävä tullikoodeksin 122 artiklan c alakohdassa tarkoitetun tullin määräytymisperusteen perusteella myös silloin, kun asianomainen ei ole esittänyt ensin tätä koskevaa nimenomaista pyyntöä?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko tullikoodeksin 236 artiklan nojalla tehdyn palauttamishakemuksen yhteydessä jälkikäteen – sen jälkeen kun tästä tullivelasta johtuva sellaisen tullin määrä, joka on laskettu tullikoodeksin 121 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tullin määräytymisperusteen perusteella, on annettu tiedoksi – esitetty hakemus, jossa pyydetään tullivelan määrän uudelleen laskemista tullikoodeksin 122 artiklan c alakohdassa tarkoitetun tullin määräytymisperusteen perusteella, hyväksyttävä?"

Ennakkoratkaisukysymysten arviointi

Ensimmäinen kysymys

23 Tällä kysymyksellään kansallinen tuomioistuin tiedustelee, onko tullikoodeksin 122 artiklan c alakohtaa tulkittava siten, että määritettäessä jalostettujen tuotteiden

vapaaseen liikkeeseen luovuttamisesta aiheutuvan tullivelan määrää kansallisten tulliviranomaisten on sovellettava tullin määrittämistä tullivalvonnassa tapahtuvassa valmistuksessa koskevia säännöksiä, jos tuodut tavarat olisi voitu asettaa tähän menettelyyn, vaikka asianomainen yhtiö ei nimenomaisesti ollut esittänyt tätä koskevaa pyyntöä.

24 Tullikoodeksin 121 ja 122 artiklassa luodaan kaksi erilaista tullivelan laskentaperustaa sisäisen jalostusmenettelyn puitteissa tuoduille tavaroille.

25 Tullikoodeksin 121 artiklassa esitetään yleinen sääntö, jota sovelletaan kaikkiin mainitun menettelyn puitteissa tuotuihin tavaroihin ja jonka mukaan tullivelan syntyessä sen määrä on määritettävä niillä tullin määräytymisperusteilla, joita voidaan soveltaa tuontitavaroihin sinä ajankohtana, jona ilmoitus näiden tavaroiden asettamisesta sisäiseen jalostusmenettelyyn vastaanotetaan.

26 Sitä vastoin saman koodeksin 122 artiklassa säädetään poikkeuksista edellä mainittuun sääntöön ja siinä esitetään luettelo erityistapauksista, joissa tullivelan määrä jalostettujen tuotteiden osalta määritetään muilla kuin 121 artiklassa säädetyillä perusteilla.

27 Tullikoodeksin 121 ja 122 artiklan sanamuodosta ilmenee, että koska viimeksi mainittu artikla muodostaa poikkeuksen ensin mainittuun nähden, tulliviranomaisten on lähtökohtaisesti määritettävä tullivelka 121 artiklan mukaisesti, kun sisäiseen jalostusmenettelyyn asetetut tuontitavarat luovutetaan vapaaseen liikkee-

seen. Kuten Alankomaiden hallitus perustellusti toteaa huomautuksissaan, tästä velvollisuudesta voidaan poiketa vain tullikoodeksin 122 artiklassa säädetyissä tilanteissa.

28 ASM Lithography on istunnossa väittänyt, että tullikoodeksin 122 artiklan ja erityisesti sen c alakohdassa mainitun säännön soveltaminen ei edellytä asianomaiselta mitään ennakollista hakemusta. Sen mukaan mainitussa 122 artiklassa esitettyjä sääntöjä voidaan soveltaa ainoastaan erityistapauksissa, toisin kuin saman koodeksin 121 artiklassa olevia sääntöjä, sillä ensin mainittu artikla on erityissäännös, jonka soveltamisella on etusija viimeksi mainittuun artiklaan nähden.

29 Tätä väitettä ei voida hyväksyä.

30 Tullikoodeksin 122 artiklan a–c alakohdassa mainitaan useita erilaisia tilanteita, joissa jalostetut tuotteet voivat olla maksettavien tuontitullien määrän määrittämisen kannalta. Jo kyseisen artiklan a ja b alakohdan sanamuodosta ilmenee, että kun jalostettujen tuotteiden osalta on kyse jostain mainitussa säännöksessä tarkoitetuista tilanteista, kansallisilla tulliviranomaisilla on velvollisuus soveltaa siinä säädettyjä sääntöjä mutta asianomaiset voivat kuitenkin eräissä olosuhteissa pyytää tullin määrittämistä 121 artiklan mukaisesti.

31 Sitä vastoin tilanne ei ole näin tullikoodeksin 122 artiklan c alakohdassa säädetyn säännön osalta. Mainitun säännöksen sanamuodossa ei aseteta kansallisille tulliviranomaisille mitään velvollisuutta, vaan siinä ainoastaan säädetään säännöstä, jonka soveltaminen on vapaavalintaista, koska siinä todetaan, että poiketen siitä, mitä 121 artiklassa säädetään, jalostettuihin tuotteisiin voidaan soveltaa tullin määrittämistä tullivalvonnassa tapahtuvassa valmistuksessa koskevia sääntöjä, jos tuontitavara olisi voitu asettaa tähän menettelyyn.

32 Tästä seuraa, että kun määritetään tullivelkaa luovutettaessa jalostettuja tuotteita vapaaseen liikkeeseen, tullikoodeksin 122 artiklan c alakohdassa ei velvoiteta kansallisia tulliviranomaisia soveltamaan viran puolesta tullin määrittämistä tullivalvonnassa tapahtuvassa valmistuksessa koskevia sääntöjä, koska mainittua säännöstä sovelletaan ainoastaan, jos asianomainen on esittänyt tätä koskevan nimenomaisen hakemuksen, vaikka kyseiset säännöt olisivatkin sen kannalta edullisempia. Tullikoodeksin säännöksistä ei nimittäin ilmene, että yhteisön lainsäätäjä olisi tarkoittanut asettaa kansallisille viranomaisille velallisiin nähden huolenpitovelvollisuuden, jonka nojalla kyseisten viranomaisten on huolehdittava näiden eduista soveltamalla edullisimpia tullin määrittämistä koskevia sääntöjä.

33 Tämä tulkinta vahvistetaan tullikoodeksin 62 artiklan 1 kohdassa, jonka mukaan niiden ilmoitusten osalta, jotka koskevat tavaroiden asettamista tullimenettelyyn, tavaranhaltijan on annettava ilmoituksissaan "kaikki tiedot, jotka tarvitaan tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi". Tällainen velvollisuus toimittaa tulliviranomaisille kaikki tarpeelliset tiedot on kaikilla tullikoodeksin 4 artiklan 18 kohdassa tarkoitetuilla tavaranhaltijoilla.

34 Ensimmäiseen kysymykseen on täten vastattava, että tullikoodeksin 122 artiklan c alakohtaa on tulkittava niin, että määritettäessä jalostettujen tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamisesta aiheutuvaa tullivelkaa, ellei asianomainen ole nimenomaisesti esittänyt tätä koskevaa pyyntöä, kansallisilla tulliviranomaisilla ei ole velvollisuutta soveltaa tullin määrittämistä tullivalvonnassa tapahtuvassa valmistuksessa koskevia sääntöjä, jos tuontitavarat olisi voitu asettaa kyseiseen menettelyyn.

Toinen kysymys

35 Tällä kysymyksellään kansallinen tuomioistuin tiedustelee pääpiirteissään, onko tullikoodeksin 236 artiklaa sovellettava siten, että kansallisten tulliviranomaisten on otettava huomioon tuontitullien palauttamishakemus, jonka perusteella niiden on laskettava uudelleen tullivelan määrä tullikoodeksin 122 artiklan c alakohdan mukaisesti, vaikka mainitun velan määrä on jo laskettu saman koodeksin 121 artiklan mukaisesti ja annettu tiedoksi asianomaiselle.

36 Alankomaiden hallitus väittää tältä osin huomautuksissaan, että koska tulliviranomaiset ovat perustellusti soveltaneet tullikoodeksin 121 artiklaa, tullivelka oli laillisesti syntynyt maksuhetkellä, ja vaikka asianomaisella onkin valinnan mahdollisuus tullivelan laskentatavan osalta, sillä ei voi olla mahdollisuutta vedota tullikoodeksin 236 artiklaan vaatiakseen jälkikäteen sellaisen toisen laskentatavan soveltamista, joka johtaa sen kannalta edullisempaan lopputulokseen.

37 Tätä väitettä ei voida hyväksyä.

38 Tullikoodeksin 236 artiklan sanamuodosta ilmenee, että kansalliset tulliviranomaiset palauttavat tullit, jos todetaan, muun muassa, että tullit eivät niitä maksettaessa olleet lain mukaisia.

39 Pitää paikkansa, että kuten ensimmäiseen kysymykseen annetusta vastauksesta ilmenee, kansallisilla tulliviranomaisilla on oikeus määrittää tullivelan määrä tullikoodeksin 121 artiklan mukaisesti, jos asianomainen ei nimenomaisesti pyydä, että jalostettuihin tuotteisiin sovelletaan tullin määrittämistä tullivalvonnassa tapahtuvassa valmistuksessa koskevia sääntöjä, vaikka tuontitavarat olisi voitu asettaa kyseiseen menettelyyn.

40 Tästä seuraa, että kuvatun kaltaisessa tilanteessa tuontitavaroiden voidaan pätevästi katsoa olevan tuontitullien alaisia ja täten tuontitullit on kannettu lain mukaisesti. Nyt esillä olevassa asiassa tilanne on näin sitä suuremmalla syyllä, koska kun ASM Lithography toimitti kuukausittaiset yhteenvedot vapaaseen liikkeeseen luovutetuista jalostetuista tuotteista, se laski maksettavien tullien määrän tullikoodeksin 121 artiklan mukaisesti ja koska Alankomaiden tulliviranomaiset tekivät mainitun yrityksen laskemaa määrää vastaavan maksupäätöksen samaa säännöstä soveltaen.

41 Kuitenkaan siitä seikasta, että nyt esillä olevassa asiassa tullit kannettiin niiden maksuhetkellä lain mukaisesti, koska ASM Lithography ei ollut esittänyt hakemusta tullikoodeksin 122 artiklan c alakohdan soveltamiseksi, ei voi aiheutua sitä seurausta, että mainitut tullit on – huolimatta sittemmin esitetystä tämänsisältöisestä hakemuksesta – jälkikäteen rinnastettava tullikoodeksin 236 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin lain mukaisiin tulleihin, kun yhtäältä hakemuksen esittämättä jättäminen tullien maksuhetkellä johtui virheestä, joka perustui tahattomaan laiminlyöntiin, jota ei voida pitää tarkoituksellisena lopullisena valintana, ja kun toisaalta on selvää, että tällaisen hakemuksen johdosta lain mukaisten tullien määrä olisi ollut maksettua määrää alhaisempi tai nolla (ks. vastaavasti asia C-468/03, Overland Footwear, tuomio 20.10.2005, Kok. 2005, s. I-8937, 68 ja 69 kohta).

42 Tästä seuraa, että mikäli tullikoodeksin 236 artiklassa asetetut edellytykset täyttyvät, eli erityisesti jos tavaranhaltija ei ole syyllistynyt vilpilliseen menettelyyn ja palauttamishakemuksen esittämiselle asetettua kolmen vuoden määräaikaa on noudatettu, mainittua säännöstä sovelletaan tilanteessa, jossa tuontitullien palauttamishakemus esitetään sen jälkeen kun yritys on tehnyt vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen, jossa se on virheellisesti laskenut tullivelan määrän tullikoodeksin 121 artiklan mukaisesti sen sijaan, että se olisi pyytänyt tullikoodeksin 122 artiklan c alakohdan nojalla, että mainittu määrä määritetään tullin määrittämistä tullivalvonnassa tapahtuvassa valmistuksessa koskevien sääntöjen mukaisesti. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on tarkistaa, täyttyvätkö nämä edellytykset.

43 Edellä esitetyillä perusteilla tullikoodeksin 236 artiklaa on tulkittava siten, että kansallisten tulliviranomaisten on käsiteltävä tuontitullien palauttamishakemus, kun ilmenee, että asianomaisen virheen johdosta eikä tämän tekemän valinnan perusteella tullivelan määrä on määritetty tullikoodeksin 121 artiklan mukaisesti ja jo annettu tiedoksi asianomaiselle, vaikka tämä hakemus merkitsee sitä, että mainittujen viranomaisten on laskettava tullivelan määrä uudelleen tullikoodeksin 122 artiklan c alakohdan mukaisesti.

Oikeudenkäyntikulut

44 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 122 artiklan c alakohtaa on tulkittava siten, että määritettäessä jalostettujen tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamisesta aiheutuvaa tullivelkaa, ellei asianomainen ole nimenomaisesti esittänyt tätä koskevaa pyyntöä, kansallisilla tulliviranomaisilla ei ole velvollisuutta soveltaa tullin määrittämistä tullivalvonnassa tapahtuvassa valmistuksessa koskevia sääntöjä, jos tuontitavarat olisi voitu asettaa kyseiseen menettelyyn.**

2) **Asetuksen N:o 2913/92 236 artiklaa on tulkittava siten, että kansallisten tulliviranomaisten on käsiteltävä tuontitullien palauttamishakemus, kun ilmenee, että asianomaisen virheen johdosta eikä tämän tekemän valinnan perusteella tullivelan määrä on määritetty asetuksen 121 artiklan mukaisesti ja jo annettu tiedoksi asianomaiselle, vaikka tämä hakemus merkitsee sitä, että mainittujen viranomaisten on laskettava tullivelan määrä uudelleen mainitun asetuksen 122 artiklan c alakohdan mukaisesti.**

Allekirjoitukset